

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΕΠΙΟΛΟΓΗΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . 8
Ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ . . . 12

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΑ

Κυκλοφορεῖ καὶ διατίθεται καθ' ἑκάστην τῆς ἡμέρας
ἐκδομένηται ἑβδομα.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Δι' ἑκατὸν στίχων λιστ. 40
Δι' ἑκατὸν εἰσοδημάτων
μέχρι τῶν 10 στίχων 3

Θέλουμεν τὴν Ἀλβανίαν μίαν ἡνωμένην καὶ ἀνεξάρτητον.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος οφείλει καὶ χρεώσεται νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἀλβανίαν πρὸς ἀνάγκησιν τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ πρὸς τοῦτοις νὰ συνδέσῃ συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν μετὰ τῶν μεγάλων τέκνων αὐτῆς.

Ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς γηγενεῖς καὶ πατριωτικοὺς Σκυητάρδας κατοικοῦντας ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὅπως συντρέξωσιν ἡμᾶς ὡς οὐκ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἥτις ὑπόσχεται ἔκ προομιῶν νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως τὰ συμφέροντα τῶν Ἀλβανῶν ἐν γένει.

(Ἐκ τῆς Συντάξεως)

Ἐπειδὴ ἡ Ἀλβανία ζητεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν αὐτονομίαν τῆς καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἐνότητα καὶ συμπαγῶσιν τὴν ἐθνικότητα αὐτῆς καὶ,

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἑλληνικὴ ἐφημερίς, ὅπως ὑπερασπίσῃ τῶν δικαίων αὐτῆς τούτων, ἀνελόμεν ἡμεῖς τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον, καὶ ὅπως διαμνημονεύσωμεν πανθ' ὅσα μέλλουσιν νὰ γραφῶσι καὶ δημοσιεύθωσι εἰς ὑπερὶ ἢ κατὰ τῶν ἐρίσεων καὶ πόθων αὐτῆς τούτων.

Ἐξ ὧν καὶ πιποθήσεων ὁρῶμενοι εἰμεθα διαφῶσαι καὶ θερμῶς ὑπερασπίσασθαι τῶν ἐθνικότητων ἐπὶ κοσμοπολιτικῶν βάσεων ἐπεριδόμεναι.

Θωροῦμεν ὅλα τὰ ἔθνη ἴσα καὶ τὰ δίκαια αὐ-

τῶν ἀναπαλλοτριῶτα. Ἡ ἀνθρωπότης ὑπὸ τὴν κοσμοπολιτικὴν ταύτην ἐποφὴν εἶναι μία καὶ ἀδιάρητος· ἐπομένως δὲν ὑπάρχει ἀποχρῶν λόγος ὅπως ἀποχωρήσῃ τις αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς καὶ καταστήσῃ αὐτὴν ἐχθρὰν ἐν ἑαυτῇ. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπάρχωσι ἢ νὰ υποβάλλωνται πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ διαίρεσις καὶ διακρίσεις μετὰ τῶν ἔθνους καὶ ἔθνους πιστῶ καὶ ἀπίστων, χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων, βαρβάρων καὶ πολιτισμένων, δούλων καὶ ἐλευθέρων, πτωχῶν καὶ πλουσίων, αἱ διαίρεσεις αὗται εἶναι ἀτυχὴ συμπτώματα· τὰ ὅποια παρεσιέδυσαν μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀτόμων διαρκούντων σκοτεινῶν αἰώνων καὶ ἀπαισιῶν περιστάσεων· καθότι οἱ οἱ ἀνθρώποι εἰσι τέκνα τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς τοῦ ἀνεχομένου τοῦς πάντας καὶ τοῦ περιβάλλοντος τοῦς πάντας. Θεωροῦμεν τοὺς μεγάλους ἀνδρας, — καὶ ἐνομέζομεν μεγάλους τοὺς χρηστοὺς καὶ ἀφελίμους — ὅ,τι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει, διότι ἐμερίμνησαν ὑπὲρ τῆς καθόλου βελτιώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπομένως ὁ Κονφούκιος, ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Χριστὸς δὲν εἰδίδον ἢ ἐκτρώσαν ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς Πέρσας, Ἑλλήνας καὶ Ἑβραίους ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Καταργήσαντες δ' αὐτὰ τὰ μεσότοιχα ἅτινα διαίρεοι καὶ ἀποχωρίζουσι τὰ ἔθνη καὶ καθιστάνουσιν αὐτὰ πολέμια καὶ ἐχθρὰ διὰ τοῦ αἰρεχρῶν πολέμου, καὶ ἀνορθέντες τὴν παιδείαν καὶ πνευματικὴν ἐλευθεροφροσύνην τὴν διαλλάττουσιν αὐτὰ καὶ φίλα ποιῶσιν αὐτὰ πρὸς ἀλλήλας· ἄς ἀνεγείρωμεν διεθνή καὶ παγκόσμιον Ἄρειον Πάγον ὅστις μέλλει νὰ ἐπουλώσῃ καὶ συμβιβάσῃ τὰς ἀναφανομένους διαφορὰς τῶν ἔθνων διὰ τῆς διαλλαγῆς καὶ τῆς διαδόσεως τῆς παγκοσμίου ἐπηρεχῆς τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας.

Εἰμεθα ὑπέρμαχοι αὐτοῦ, ἀνεξαρτήτως καὶ δημοσπονδιακῶν πολιτισμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐν